

Marian Schillhorn van Veen

Marian Schillhorn van Veen

‘Never, never, never give up’

Marian Schillhorn van Veen

Op 6 mei 2025 is Marian Schillhorn van Veen op 89-jarige leeftijd in Bourg - en - Bresse (Frankrijk) overleden. Marian was de jongste dochter van Johan van Veen. Haar vader was de grondlegger van de Deltawerken, Eemshaven en Europoort I en II. Zijn eerdere plannen vormden de basis voor deze grote werken van Nederland. Johan van Veen had naast Marian nog twee kinderen; Alf van Veen (overleden 10 oktober 2018) en Anja Fortuin - van Veen (overleden 18 mei 2011 in Zuid-Afrika).

Marian hield zich na het overlijden van haar vader (9 december 1959) intensief bezig met het verzamelen van de vroegere documenten van haar vader. Zij heeft vele oude documenten gerangschikt, kopieën en vertalingen gemaakt, waaronder recent een Nederlandse vertaling van het boek van haar vader `Dredge, drain, reclaim. The art of a nation!`.

Vanaf 2017 hielp zij mee met de oprichting en projecten van Stichting Blauwe Lijn om het erfgoed van haar vader zeker te stellen. Haar doel was de kennis van haar vader in te zetten voor de toekomstige wateropgaven, maar ook om Johan van Veen`s naam en persoon dichterbij het grotere publiek en jongeren te krijgen. En hem het eerbetoon te geven die hij verdiende en nooit heeft gehad. Mede door haar is Stichting Blauwe Lijn opgericht. Haar inspanningen en samenwerking met onze Stichting leidde tot de realisatie van het standbeeld van haar vader op Schielands Hogezeedijk in Capelle aan den IJssel. Inmiddels worden de vroegere documenten bij het Nationaal Archief en Zeeuws Archief gedigitaliseerd, na een zoektocht van vele jaren voorafgaand. Marian`s lijfspreuk was `Never, never, never give up`. Ondanks haar langdurige ziekte zette zij zich tot het laatste in om haar vader`s verhaal breder bekend te krijgen.

Wij zullen Marian ontzettend missen en haar herinneren al

Op 12-09-2025 om 17:43 getekend door:

Joop van Putten

Nu pas lees ik dat Marian Schillhorn is overleden. Zoals ik ook zelf heb mogen ervaren heeft zij samen met de familie in belangrijke mate zorg gedragen voor de waterstaat-erfenis van haar vader Johan van Veen. Respect en bewondering.

Op 30-05-2025 om 11:32 getekend door:

Conny Spee-Demper

De familie, vrienden en naasten van Marian kunnen met veel trots terugkijken op een mooie, warme en betrokken vrouw die haar gevoel voor rechtvaardigheid om haar vader zijn legacy onder ieders aandacht te brengen heeft gevolgd. Het is gelukt om de zichtbaarheid van Johan van Veen te vergroten en dit deed zij in samenwerking met vele anderen op een mooie en zorgvuldige manier. Ik hoop dat dit U allen helpt nu wij haar allemaal moeten missen.

Op 20-05-2025 om 15:21 getekend door:

karen van burg

Lieve Marian Schillhorn van Veen. Wat was zij een enorm bijzondere, sterke en creatieve vrouw.

Ik ontmoette Marian voor het eerst op 26 juni 2014 bij de opening van Beleef de Deltaroute bij het Watersnoodmuseum. Ze was helemaal uit Poncin komen rijden. Zij en haar kleinzoon Martijn zouden een rol krijgen bij de opening van een route die de 13 Deltawerken zou verbinden. Het levenswerk van haar vader, waar hij door Rijkswaterstaat nooit de erkenning voor heeft gekregen.

Eerder sprak ik haar aan de telefoon. Haar verhaal over de WOII en hoe zij haar vader hielp om het Deltaplan langs de Duitsers naar de DG van Rijkswaterstaat te brengen leek zo uit een film te komen. Het was een begin van een avontuur waar zij sinds de dood van haar vader aan werkte, het boven water krijgen van zijn verloren kennisdocumenten en eerherstel voor zijn persoon.

Onze vriendschap ontstond op de dag de opening van de Deltaroute en wij bleven nadien contact houden. In 2017 bezocht ik haar (samen met Eric van der Weegen) in Frankrijk, waar de basis voor de Stichting Blauwe Lijn ontsprong.

Nadien hebben wij elkaar nog meerdere keren gezien in Nederland en Frankrijk. En heel vele mails, telefoontjes en appjes gedeeld.

Marian heeft mij veel inzichten, kennis maar bovenal een bijzondere vriendschap geschonken die ik bij mij zal koesteren, nu zij niet meer in ons midden is. Ik zal haar nooit vergeten en ben enorm dankbaar dat wij elkaar zijn tegengekomen.

Ik ben ook dankbaar dat ik haar nog kon spreken en een knuffel kon geven in Hautville in het verzorgingstehuis, het watertoekomstspel kon spelen met haar en zoon Eric en haar het eerste exemplaar van `Droogleggen baggeren herwinnen. De kunst van een natie!` kon overhandigen, waar Carl Doeke Eisma, Henk Jan Verhagen en ik aan hebben meegeholpen.

Lieve Marian, ik ga je enorm missen. Wat was jij een bijzondere vrouw en wat heb jij veel meegemaakt in jouw leven en gestreden voor jouw vaders eerherstel. Rust zacht, lieverd en ik hoop dat je herenigd bent met jouw vader, waar je zoveel van hebt gehouden.

Op 20-05-2025 om 11:43 getekend door:

Carl Doeke Eisma

Toen ik een jaar of 15 was ging ik met de trein naar Ter Apel. Er stond een meisje naast me dat ik mijn zitplaats aanbood. We kwamen aan de praat en ze vertelde me dat ze in Meppel op school zat. Aangekomen in Ter Apel bedacht ik me dat ik niet eens wist hoe ze heette. Ik stuurde een brief naar een middelbare school in Meppel en kreeg zowaar haar adres. Ik heb haar in Den Haag ontmoet en we werden vrienden of liever het was dik aan. We zijn enkele jaren intens met elkaar omgegaan en daarna ieder onze eigen weg gegaan. Na zo`n zeventig jaar kwamen we er allebei achter dat we dit aan iemand anders te danken hebben. We hebben samen het boek van Johan van Veen vertaald. Ik schreef hier een gedicht over:

Marian

Na al die jaren toch nog samen iets creëren.
Dat dit zou lukken stond bij voorbaat vast.
Ik zag het als iets moois, zeker geen zware last!
Zei Bredero niet : "Het kan verkeren"?

Al scheidden onze wegen of het zo moest zijn.
Er bleef iets hangen van de tijd.
Voor mij ben jij nog steeds diezelfde lieve meid.
Ik denk dan ook : "My Funny Valentine".

Het moge duidelijk zijn dat het hier over Marian van Veen gaat.

Carl Doeke Eisma

Op 13-05-2025 om 23:41 getekend door:

Ria Geluk

In het Watersnoodmuseum vertel ik in talloze inleidingen over de Ramp en de rol van haar vader met zijn voorspellingen, waarschuwingen en plannen. Het was heel plezierig om bij de Blauwe Lijn zijn dochter Marian te leren kennen. Ze was aanwezig en kon vertellen. Blij met het beeld van haar vader in Capelle a/d IJssel en fijn om met haar te praten over haar vader en zijn nalatenschap.

Marian: een heel mooi mens om te ontmoeten en triest haar nu te missen. Ze heeft een blijvende herinnering achtergelaten, mijn condoleanties voor haar familie.

Op 13-05-2025 om 03:26 getekend door:

Diet van der Maden

Marian leerde ik kennen als collega docent Engels begin jaren 80. Een sterke, humorvolle, positief denkende vrouw, met vele talenten. Door haar verhuizing naar Frankrijk hadden we niet zoveel contact meer, maar af en toe nog wel per mail en telefoon. Ik zal haar zeker missen en wens haar familie heel veel sterkte toe bij het verlies van hun (schoon)moeder en oma.

Op 08-05-2025 om 22:45 getekend door:

Theo Rietveld

STER

Eindelijk is de afspraak gemaakt. Op vrijdagmorgen 20 januari 2023 kom ik om 10 uur aan bij het ir. J.W. Topshuis. Daar ontmoet ik Karen van Burg om via een video verbinding contact te krijgen met Marianne van Veen. Doel van het gesprek is een podcast serie: Johan van Veen - Door de ogen van dochter Marian.

De verbinding met Frankrijk duurt even. Marianne heeft zich verslapen. Ook vertelt ze zich niet lekker te voelen. Na een aantal pogingen komt de verbinding eindelijk tot stand.

“Dag mevrouw van Veen”. Zo begin ik het gesprek. “Zeg maar Marian”, hoor ik haar antwoorden. Ik vertel in het kort wat de bedoeling is en dan steekt ze van wal: antwoorden worden anekdotes Ze vertelt over haar vader, over de Tweede Wereldoorlog en over de Deltawerken.

Na een uur praten staat het erop. “Heb ik het goed gedaan?”, zegt ze. “Of wil je nog meer weten?”. Ik vind het genoeg en praat nog wat met haar na. Even later nemen we van elkaar uitbundig afscheid.

Uitbundig. Zo heb ik haar leren kennen. Uitbundig met humor en kennis van zaken.

Als ze later de vierdelige podcast serie heeft beluisterd is ze trots. Ze is blij en dankbaar dat het verhaal is verteld en kan worden doorgegeven.

Marian is voor mij leeftijdloos; hoe ze praat, hoe ze met je omgaat, hoe ze reageert. In alles is ze jong en energiek.

Voor mij is Marian een blijvende ster. Altijd als ik over de Oosterscheldekering rijd moet ik aan haar en haar vader denken. Dank kijk ik omhoog naar het Topshuis en zie in mijn verbeelding Marian staan. Wuivend, stralend en zo prachtig

Op 08-05-2025 om 14:49 getekend door:

Arie de Gelder

Ik heb mooie herinneringen aan de contacten met Marian en haar familie voor, tijdens en na het plaatsen van een standbeeld voor haar vader op Schielands Hoge Zeedijk in Capelle aan den IJssel met uitzicht op de stormvloedkering. Ik wens alle nabestaanden sterkte met het verwerken van dit verlies. Laten we haar werk inderdaad voortzetten.

